

מה השאלה

בימים אלה, צוללים ילדינו היקרים אל ים השגרה והלימודים לאחר הפוגה קלה של ימי החנוכה. הבחורות חוזרות לתקן של מתארחות ללינה בלבד, הנערות נעלמות מאחורי הררי עבודות והמבחנים ואפילו ילדי בית הספר חבויים אי שם מאחורי ספרי לימוד עבי כרס. במצב זה, גם אמא שבה אל "עונת המבחנים" משלה ואל שאלות השגרה המצליפות:

שאלות בקולינריה אמא! אוכלים פיוק? אמא! ספגטי וקציצות ברוטב עגבניות מיוחד הקציצות משמשות גם פסטה ורקס	שאלות בזיכרון חזותי תבדקי במיבש אמא! כיבסת את הסופר שלי? אמא! כן	שאלות בהתמצאות במרחב איפה שפנתת אותך? אמא! איפה הנסליים שלי? אמא! איפה הנסליים שלי?
שאלות באינטליגנציה רגשית אמא! את אוהבת אותי? אמא! כן!!!	שאלות באינטליגנציה כללית אמא! פה יושבתי... אמא! כמה זה? אמא! כמה זה?	שאלות בידע עולם אמא! מה פשט צורת בוקר? אמא! ככה פשט רצה!
שאלות שאת מעדיפה לא להבין אמא! את פנויה בבוקר? אמא! כן, אני חקוה אמא! שבו ירדו טוב במהרה אמא! ושיאצאו לך ממלכות מקום	שאלות שמומלץ לענות עליהן תשובה הפוכה אמא! מה את אומרת על הפגישות? אמא! כן, שתיקה את כפן ששק כפי לחשוב על זה אמא! אויב! לו לחטף את הפגשה הוא ירצה שכן לחשוב	שאלות שהשתיקה יפה להן אמא! למה אין פינה אחת של פריטות בבית כזה? ---

עם השנים, משתכללת היכולת של אמא לשלוף תשובות, ולא בגלל שיפור האינטליגנציה וצלילות הדעת (ממש לא), אלא כיוון שהחכמה היא לא לדעת מה לענות, אלא לענות בחכמה: תמיני!!!

אמא! למה לכולם מרשים ולנו לא?
אמא! כן, תמיני!!!

שאלות שאף אחד אינו שואל

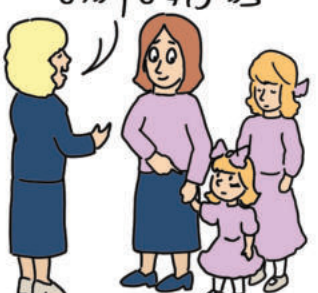
אמא! היקר! איך הצלחת לקום אף התינוק בלילה שלוש פעמים, להגיש עגבניות באיחור קטן במבד, להגיש עגבניות בתנומה בלתי רצונית מול התלמידות ולדווקא חיוק לילדים בצברים?
תופה, תופה! חספי שמץ!

ושאלת השאלות

אמא! למה את לא חונה לי?
אמא! כן, שמי, תופה!

חצי הכוס המלאה

מאז ומעולם החדירו בנו שעלינו לראות את הכל בעין טובה, לקבל הכל באהבה, לזרוח מאושר ללא עושר, לחייך גם כשאין איך, לצהול ולשמוח בלי כח, להתעלם מכל חיסרון ותלאה ולראות אך ורק את חצי הכוס המלאה:

טוב שהילדה חטפה שריטה ליד העין בדיוק לפני החתונה של הגיסה זה נחמד שיש הרע 	טוב שהתינוק בוכה זה מפתח לנו את הריאות 	טוב שהפסדנו את האוטובוס כא נראה, הפסדנו אוטובוס הבא 	
טוב ששכחתי את המבחנים לבדיקה בבית אם אני אצליק תהיה לי יותר טוב 	טוב שקיבלנו את תור מס' 500 בבנק אפשר בסוף הפסדו אבדוק את המבחנים שלי 	טוב שאני לא יכולה להרשות לעצמי לנוח אקדחי שני אקמול ובאותי אעבוקה, אבא אני כל כך עסוקה שאני לא מרגישה כלום 	טוב שאני לא מרגישה טוב אפחות אני יכולה להרשות לעצמי לנוח קצת 
טוב שעוד יש לי משהו בכוס ומה איתי, פוקה? אני באמת אבוקה, רווקה בוקה, גוררת את עצמי יכול להיות יותר גרוע! מריבה את הכרית מפי סוף שבוע - 	חצי הכוס הריקה שלי היא בעצם מלאה סקט! תחייבי תוקה!!! שיש לך בלם וילדים, בית ואבוקה! אני לא מספיקה להגיע לשום דבר, היום שלי בקושי מתחיל וכבר נגמר, טובעת בים המלחות בתוך בכיות וילדות, אין בי טיפת אחריות, אני מרגישה שהגשתי את החתית 	טוב שיש בעולם את סותמי הפיות והודפי התלונות למיניהם, בזכותם אני יודעת ש- 	
טוב שלעיתים הלב ממאן לקבל את האין היש מתבושש והפה כבר יבש, כך זוכים להוסיף עוד דמעה עבור כוס מלאה. 	טוב שיש לי בכלל כוס האמת... הדיקר החייך! צריק לשמוח בכל רגע! הדיקר הבריאות! 		